

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorvm

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

Quæ disciplina sit seruanda in mensa.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](#)

Secunda pars huius capituli: in quibus disciplina seruanda sit in mensa.

*In tract. de
inst. nouit.
cap. 18.*

*Eod. cap.
nunc antea
sitato.*

*Eod. lib.
cap. citatis.*

Quantum ad quatuor est seruanda disciplina in mensa, scilicet quantum ad taciturnitatem, quantum ad visum, quantum ad continendi se modum, & quantum ad cibi & potus sumptionem. De tribus primis dicit Hugo de S. Victore his verbis: Debet quisque inter epulas conseruare disciplinam in semetipso, videlicet ut linguam suam à loquacitate restringat, & oculos suos à circumspectione cohibeat: & ut cetera membra omnia cum modestia, & quiete contineat. Idem de taciturnitate. Taciturnitas inter epulas necessaria est, idcirco, quoniam lingua, quæ omni tempore prona est ad peccatum, labitur periculosius, cum per crapulam inflamata fuerit: si ad loquiendum relaxetur. Propterea diues qui inter epulas loquacitati seruierat, post in inferno positus vehementius in lingua ardebat. Idem: Custodia oculorum inter epulas propterea necessaria est, quia non decet, ibi precipue, ut vagos quis habeat oculos, neque curiosè respiciat, & ut amplius aliquid dicam, impudenter ea quæ apud alios aguntur circumstrando perspiciat: sed ut potius dimissis lumenibus, ea tantum quæ sibi apposita sunt, attendat. Idem: Custodia quoque se continendi ibi negligenda non est, quatenus videlicet neq; in habitu, neque in gestu indecens aliquid aut in honestum agatur: nihil cum strepitu aut tumultu fiat: sed omnia membra cum modestia & tranquillitate in disciplina continentur.

Ad

Ad disciplinam in sumptione cibi & potus
pertinent, quid, quantum, & quomodo sit su-
mendum. In libro de vita solit. Cura carnis a- *Bernard.*
genda est sobrietate, & cum quadam spirituali di-
sciplina: ut neque in modo eius, nec in qualitate,
neque in quantitate aliquid appareat, quod non
deceat seruum Dei. In eod. Ipsa necessitas non
seculariter, non carnaliter, expleatur: sed sicut
conuenit seruo Dei. Nam etiam ad sanitatem
corporis cibus quanto honestius & ordinatus
ingeritur, tanto facilius & salubrius digeritur.
Obseruandus est ergo sumendi modus, & tem-
pus, cibi qualitas & quantitas. Tempus, ne ante
horam. Qualitas, qua scilicet vtitur communi-
tas fraternitatis: excepta caussa manifestæ ne-
cessitatis. Qui tempus comedendi præuenit, non
expectat donec falsa parata sit, scilicet fames:
vnde cibum insipidum comedit. Seneca: Solus *Epist. 120.*
panis, bonus fiet tibi; cum tenerum & similagi-
neum fames reddit: ideo non edendum, ante- *babet ali-*
quam illa imponat. Expectabo ergo, nec antè e- *quid de*
dam, quam aut bonum panem habere potero:
aut malum fastidire desero. Ber. Prudenter so- *Epist. 1. de-*
brieque conuersanti satis est ad omne condimen- *clinando*
tum, sal cum fame. Sapiens: Desideriis omnia *ad finem.*
condiuntur. Qui in religione est, non debet ni-
mis preciosa vel delicata expetere: nec rara
vel insolita requirere: nec nimis
accurate & lautè præpa-
rata concupiscere.

— 169 —

G

Quod